

Kungsörn påskjuten

Bo R Eriksson

Den 24 november 1982 ringde en person från Västerbykil, ca 1 mil norr om Västerfärnebo, och undrade om jag kunde komma och artbestämma en rovfågel som han hittat i skogen på förmiddagen.

På kvällen kom jag till gården, visades in i logen där en stor bur stod på golvet. I den tittade en kungsörn ilsket på mig. Gissa om jag blev förvånad. Det var en ung kungsörnshona som markägaren hittat på ett hygge med fröträd i samband med avverkning. Hon kunde inte flyga utan sprang med flaxande vingar över hygget. Markägaren kunde springa ifatt henne och fånga henne i en stor rock.

Det fanns lite färskt blod på vingknogen, men eftersom hon tycktes hålla vingen normalt, trodde vi hon fått någon rispa i huden vid infångandet.

Man lade in en höna och delar av en liten gris i buren och efter någon dag hade hon ätit upp detta och mer därtill samt börjat skita. Hon verkade piggare och var ganska aggressiv.

Innan vi skulle släppa henne igen tillkallades en veterinär som snabbt konstaterade att vingknogen var skadad. Örnen fördes till Uppsala och röntgades. Det visade att hon blivit skjuten med kula genom vingknogen. (kaliber: salongsgevär).

Örnen togs då till räddningsstationen i Kolmårdens djurpark där hon spjälades och fick läka vingskadan. Efter några månader, bland annat med flygträning i en stor bur var det dags att låta henne återfå friheten den 3 mars.

Hon släpptes invid en av örnmattningarna i länet. Utsläppningen filmades dels av två fotografer från Filminstitutet för en långfilm dels av ett reportageteam från Östnytt som gjorde ett TV-inslag om räddningsstationen.

När lådan öppnades hoppade örnen ut och satte sig på en sten. Hon spände ut vingar och stjärt några gånger, tittade på allt folket och flög till närmaste skogsbyn där hon satte sig i en tall. Efter några förflyttningar mellan träden försvann hon in i skogen.

Ett gott slut får man hoppas på en trist historia.